

פרשת שמיני

יידום אהרון (י, ג)

ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד, ויידום אהרן ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד, ויידום אהרן

אברך בן עליה בשם רבי ירוחם, נקלע לצרה נוראה, בתו בת ה-3 ל"ע חלתה במחלה, ועברה טיפולים קשים ומייסרים רח"ל, היו עליות ומורדות, היו תקופות שחשב הנה בתי יוצאת מהמחלה ואח"כ התרחשה נסיגה, וחוזר חלילה, הוא נקרע בין תקווה לייאוש במשך חודשים ושנים, הוא עשה כל אשר לאל ידו כדי להיוושע בדבר ישועה ורחמים, הוא נסע לצדיקים, נדר נדרים, שפך דמעות כמים אולם שערי שמיים נסגרו ובתו עלתה בסערה השמימה...

כשישב שבעה, בא לנחמו אחד מחבריו, תוך כדי שר' ירוחם מספר על הקשיים והתמודדויות שעבר עם ילדתו המנוחה, שאל אותו חבירו, ירוחם, תגיד מה נתן לך את הכוח להאמין ולשרוד את התקופה הקשה והנוראה?

ענה ר' ירוחם ואמר, אומר לך את האמת, זו הייתה תקופה נוראה וקשה מנשוא, ערב אחד כשהרופאים הודיעו לי שיותר אין מה לעשות, נשברתי מאוד, יצאתי מבית החולים והלכתי כסהרורי ברחוב, ברחמי יתברך, ניגש אלי יהודי ושאל אותי לעצבוני, סיפרתי לו בדמעות את מה שעובר עליי בתקופה האחרונה, היהודי אמר לי תשמע סיפור שקרה לפני ימים אחדים שייתן לך חיזוק עצום, ואכן הסיפור הזה חישל וחיזק אותי בתקופה הקשה, וכה היה המעשה:

אחד מגדולי המחזירים בתשובה בדורינו, יהודי צדיק נשגב ועובד ה' מופלא שכל מעשיו לשם שמיים, הוא מוסר את נפשו להשיב את הבנים התועים לאביהם שבשמיים. אחד הבנים שלו החל לרדת מהדרך הישרה רח"ל, וכל מה שניסה לעשות עמו כדי להשיבו חזרה, לא צלח.

הוא הבטיח לו את כל טוב העולם הזה, את כל טוב העולם הבא, פיתויים מפיתויים שונים, אבל כל מה שהוא עשה עמו לא עזר, הבן התדרדר רח"ל מדחי אל דחי עד שהגיע לדיוטא התחתונה ממש.

הצדיק לא הרים ידיים והחליט להתחנן אליו יתברך ששייב את בנו בתשובה, הוא השתמש ב'יחוד' מיוחד לנושא הזה, המובא בשער רוח הקודש לרבינו האר"י ז"ל: "יחוד א' להחזיר את הרשע בתשובה, והוא להר"מ אלשיך זלה"ה על אודות בנו, שנשתמד ולמד לו מורי זלה"ה שיכווין ליחוד הזה להשיבו בתשובה, והועיל לו ושב לדת ישראל".

הצדיק הרבה לשפוך נפשו בתפילה אליו יתברך שבנו ישוב בתשובה. עד כדי כך שברכת השיבנו בסידור של הצדיק נהיה שחור מרוב דמעות שהוריד על בנו הסורר שישוב בתשובה.

ואכן התפילות הועילו, זכה הבן לראות שכל מקסם השווא של היצר הרע הוא הבל ורעות רוח החליט לשוב בתשובה, הוא חזר בתשובה ונהיה צדיק ועובד ה' נשגב, תקופה אח"כ הוא נישא לבעלת תשובה והלך לגור בצפת. לאחר נישואיו נולדו לו שני ילדים בריאים ב"ה.

אח"כ נולד להם הילד השלישי, כבר בלידתו ראו הרופאים שמשו לא כשורה עמו, ולאחר בדיקות מקיפות התגלה שהילד חולה מאוד, ויש סיכויים מעטים שישרוד. האב והאם שפכו דמעות כמים שירפא

פרשת שמיני

השי"ת את בנם. פשפשו במעשיהם אולי הם עדיין צריכים לתקן עוד משהו על אף תשובתם הנפלאה. אבל שערי שמיים נסגרו בפניהם וביום השביעי ללידתו הבן הקטן הלך לעולמו.

ההלכה קובעת שכדי שהילד יזכה לקום בתחיית המתים יש לערוך לו ברית מילה לפני הקבורה ולתת לו שם. ע"כ הזמינו את המוהל לבית הקברות לערוך לו ברית מילה לפני קבורת הילד, המוהל מל את הילד ולאחר מכן שאל את האבא איזה שם אתה רוצה לתת לרך הנימול?

זרם של דמעות פרץ מעיניו של האבא, שם, הרי הוא יורד עלי קבר, הרהר כמה רגעים ונתן שאגה אני רוצה שיקראו לו: "רצון ה"! זה השם שאני רוצה לתת לילד... זה השם של קבלת ייסורים באהבה אין קץ לבורא עולם, אני לא מבין, לא יודע... אבל אם זה רצון ה' אני מקבל באהבה... ולכן אני רוצה שיקראו לו "רצון ה"..."

מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ...

מקור: ניצוצות